

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt. 50 kr.
Községeknek és néptanítóknak egész évre 4 frt.

Bérmertlen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

A nyílt-térben minden garmond sor díjja 20 kr.

ZEMPLEN.

Hetilap, főtekintettel e megye szellemi és anyagi érdekeire.

Hirdetési díj:

Minden egyes szó után
100 szóig 2 kr.
Azonfelül 50 „ 1 1/2 „
„ 50 „ 1 „

Kiemelt, diszkrét s körzettel ellátott hirdetésekért természet szerint, minden centiméter után 3 kr. számítatik.

Hirdetések a „Zemplén” nyomdájában vétetnek föl, s vidékről is oda intézendők.

S.-a.-Ujhely. 1877. márczius 1.

S.-a.-Ujhely város nagy község. Zemplén-megye székvárosa, kir. törvényszék, járásbíróóság, megyei törvényhatóság, közigazgatási szolgabíróóság sat. sat. székhelye és nem rendezett tanácsu város!

Ez oka annak, hogy rendezetlenek helyi viszonyaink; ez oka annak, hogy sárban járunk; ez oka annak, hogy utcai világításunk oly kezdetleges; ez oka annak, hogy a múlt évben talán két boltot is feltörték; ez oka mindennek, de mindennek; csak annak nem, hogy 27% községi pót adót fizetünk és évenként, mégis 10—12 ezer forintot költhetünk pusztán köveztet, s mégis midőn egy kis község (falu) pótadója a legközelebb helyeken 30—40 kr., addig S.-a.-Ujhely nagyközség 27 kros pótadója a törvényhatóság szeme előtt már elviselhetlen (!).

Tekintsük ezen ügyet egy kissé elfogulatlanul, s hasonlítsuk össze az ellenkező nézeteket, hogy így ítéletet hozhassunk arra: mi kívánatosabb városunk közönségére, ha S.-a.-Ujhely nagyközségi előljárással vagy rendezett tanácsal láttatik el?

Igaz, hogy a rendezett tanácsu város az 1871. évi XVIII. t. cz. 23 §-a értelmében kezeli a piaczi, mezei, hegyi, vásári, építészeti és közegészségi rendőrséget; gyakorolja az árva és gyámhatóságot, eljár az ipar, s a gazdák és cselédek közötti szolgálati viszonyból keletkezett ügyekben és több semmiben.

Igaz, hogy az alispánnal levelez és nem a szolgabíróval; igaz, hogy polgármestere van s nem főbírája — egyéb semmi.

Igaz, hogy a rendezett tanács 20 ezer forinttal több pótadót kivetését veszi igénybe, mint a jelenlegi nagyközség s a mostani elviselhetlen magának címzett 27 kros pótadót lesz 40 krajczár, s e mellett a legújabb egyenes adó-törvények értelmében, még királyi adója is emelkedni fog; de ezért lesz polgármestere, lesz árvaszéke és az alispán fennhatósága alatt fog állani.

Hisz a jelenlegi országos gazdálkodás mellett minnek elégednénk meg azzal, hogy városunk egy évi mintegy 20 ezer forintnyi községi pótadóval előnyben van, minnek elégednénk meg azzal, hogy egy kis iparos fizet 20 frt egyenesadót 27% pótlékot, mikor azt ellehet egyszerre költeni, s a kis iparost 40 frt egyenes adóval s 40% pótlékkal lehet megróvni, s ezen csekélységekért kapjuk a fenti nagyszerű előnyöket, s nem szorulunk a helyben székelő közigazgatási szolgabíró és helyben lévő árvaszékekre?!

Ezek azon tények, mikért harczolt s most is harczolni kíván városunk egynémelye, kik csak a hangzatosabbat keresik s a szép csengő hangban nem akarják vagy nem képesek meghallani a vész jelzését, mely őket is egyiránt fenyegeti.

Ezekkel szemben igaz, vannak esetek, midőn nagyközségünk az 1871. évi XVIII. t. cz. 22. §-ában szabályozott jogos eljárása közben meggátoltatik, s tevékeny működésében megakasztatik; de városunk némi részben még rendezetlen helyi viszonyainak orvoslását ne itt keressük!

Ha kissé széttekintünk megfogjuk a rendezetlenség, kulcsát találni s nem fogjuk saját magunk alatt fűrészelni a fát, hanem rá muta-

tunk a féregre, mely azt lassan emészti, s nem engedni lombosodni.

Igaz az, hogy városunk képviselő-testületében igen ritkán van meg a kellő erély, mert mint multkor is említők annak működése, nagyon gyakran csak egyesek egyéni befolyásának ki-növése. mely valjmi sokszor nem ment az önérdéktől; s ebből kiindulva, hol az iránytadó elem nem felel meg a czélnak, az elérésre működő erők nem fognak működésükben kellő erélyt kifejteni.

Ebben gyökeredzik városunk helyi viszonyainak rendezetlensége, mert a működő erők alatt az előljárással értjük, mely vajmi gyakran nem képes még azt sem kellő erélyvel keresztül vinni, mit ama iránytadó elem, — a képviselő testület kijelölt, s ez okból nem egyszer lehettünk tanui a képviselői üléseken tett kifakadó felszólamlásoknak, melyek azouban nagy hangzatoságuk mellett is, kimondás után azonnal elenyésztek s pusztában kiáltottak maradtak, mivel itt újra nem volt az iránytadó elem tovább érdekelve, mert talán nem személyi, de közérdek forgott fenn.

Ezekre hívjuk fel ismét figyelmét városunk választó polgárainak most a választások előtt; ne hagyjuk magunkat a czifra czafrangok látszatával saját kárunkra félrevezettetni, de vessük is félre a közügyeknél a komaság, sógorság s barátság mézes madzagát, hanem helyette vegyük elő komoly oldalát az ügynek, s oly férfiakat szemeljünk ki a közügyek vezetésére, kik képesek lesznek állásukat erélyesen s tevékenyen betölteni, s városunk képviselőit úgy alkossuk össze, hogy az ostromlandót ostromolni, a hanyagságot erélylyé változtatni, a közügyek körül érdeklődni bírjon, s mit városunkra jónak, helyesnek, üdvösnek lát, azt keresztül vinni és keresztül vitetni s a keresztül vivést önérdék hajhászás nélkül ellenőrizni képes legyen, ha ezt elérjük, úgy S.-a.-Ujhely város maradhat nagy község s alacsony pótadót mellett helyi viszonyaink rendezve lesznek.

A sárospataki jogakadémia Miskolcra való áttételének kérdéséhez.

A második okot már a főváros zajos és változatos, sokszor izgatató hatású légnyomásához szokott, unalomtól kintott ember tolla írta. „Át kell tenni a jogakadémiát Miskolcra; mert a jogtanulónak lényegesen más társadalmi igényei vannak, mint a minőket Patak nyújthat. A jogásznak kell városi, megyei, politikai közélet, szakférfiakkal való eszmecsere... Nemde: változatos, könnyed, gondtalan szórakozás; ugyan nevezük nevén a rejtegetett kíváncsalmat: kávéházi élet!... Patak, igaz, hogy egyszerű igénytelen, zajtalan életű kisváros; elzárva minden hevesebb társadalmi légáramlattól; országos események, országos férfiak átutazása, azok tünnető fogadása, sensations csendéleti scandalumok s más efélek igen-igen ritkán rabolják el munka idejét; benne, akinek nincs dolga, unatkozhatik is; de hát tanulásra, egy komoly felelősséggel járó pályára való lelkiismeretes előkészültre épen alkalmas, épen jóra való hely. Nem csak a theologusnak, mint Kun Pál ur

gondolja, minden becsületes, lelkiismeretes fiatal embernek, többet mondok: minden tanárnak szüksége van a „contemplációra“, arra, hogy számot vessen magával, komoly benső lelkiéletet éljen; szemléljen, eszmélkedjék, egy saját gondolatkört alkosson magának; önmegfigyeléssel, önbírálattal képezze jellemét. Minden tudományágnak megvannak komoly kérdései, megoldhatlan kételyei, bűbája, nehézségei utai... mikor jó ezekkel tisztába valaki, ha nem az előkészület csöndes, zaklatás nélküli éveiben?! Jaj annak a fiatal embernek, ki ledéren, üresen lép ki az élet lármájába; kinek sohasem volt egy-egy komoly önmagával számotvető órája; kinek már akkor nincs megállapodott jelleme, nézetköre, mikor a pályára lép. Ilyenekből szoktak kikerülni az ingyen kenyér-evők, a lelkiismeretlen munkások, a társadalom parazitái; szépen, ügyesen mozgó alak mindenkinek, csak a fej, csak a szív, nincs náluk rendben és a maga helyén. Ne igyekezzünk mi az ifjúsággal anticipálni az életet; megjön az mindenkinek, élvezetével, terhével, keserűségeivel együtt, csak aztán vállakra találjon minden tekintetben. A tudomány minden ágának, magában is megvan szemebetűnő simító, szépsészeti, nemesítő hatása és Sárospatak, úgy amint van, egyszerű természetes, zajtalan társadalmi életével, külsőségekben nem kapkodó mivelttségével, mindenkor képes nyújtani növendékeinek annyit, mennyire egy pályájára komolyan, lelkiismeretesen készülő fiatal embernek, mint alapra, szükség és ideje van; istennek hála van annyi mivelt köre, hol egy tisztességes fiatal ember, mindenkor megjelenhet, ha akarja és annak szükségét látja, s én nem mondom, hogy Miskolcra nem fog több fényes kirakatot, zajosabb utcai életet, több mulatságot, több kávéházi ajtónyitkorgást látni és hallani, de az a szorgalmas, szerény anyagi körülmények közt élő, Miskolcra átszállított joghallgató, bizonyára ott sem fog bankettek, salonokba járni és járhatni s azt is tudom, hogy egy nem épen érzéketlen emberre nézve, nincs könnyebb dolog, mint megszokni a szőnyegekben való járást, rangos magatartást, módos magaviseletet, s hogy mindez igen szép, igen szükséges dolog, csak aztán a fej ne maradjon mellette üresen; mert ennek megvan ám a maga természetes növényi ideje és ez idő kedvező felhasználására ügyelni, minden irányu nevelő intézetnek első rangu feladata.

De ha Kun Pál tisztársam áthelyezési indokai ily gyöngye lábon állanak, még gyöngyöb-bek a kivitel módosozataira tett ajánlatai. Na, itt már igazán a levegőbe épít s végképen elhagyja logikája, minélkül pedig a mathesis és pénz dolgában mozdulni sem lehet széd elgés nélkül.

„A pataki kollégium pénztára — mondja — az évi 11,000 forintot 12 részletben, a miskolci jogakadémia illetékes közegeinek megküdi... Másfelől, csak 30 forintra számítva a tandíjt, miután maga Miskolcz szolgált 20—30 növendéket, évenként 150—200 tanulóra biztos számíthatni s így 4500, illetőleg 6000 frt tandíj bevételeből, a jogakadémia dologi szükségéi igen szépen fedezhetők.“

Ez ugyan elég hatalmasan, rendelkező hangon van mondva s tegyük fel, hogy a sárospataki főiskola, a fentebb említett hagyomány levelök

rendelkezésével is szakitva, a miskolczi jogakadémiát „exponált organumának“ tekinti, s ilyen módon saját testén olyanféle keresztmetszést tesz, mint mikor a természetrajz tanára felhasítja a béka mellét, kiborítja annak szivét. hogy láthatóvá tegye abban a vérkeringést — s megküldi rendeletre. a 11,000 frtot. De hát azután? Mindnyájan tudjuk, hogy jogakadémiánkban, most sincs annyi tan erő, mennyit tulajdonképen a miniszteri szervezet kíván, s hogy két bölcsészeti tanár segíti ki a jogi szakot, oly módon, hogy ott van lefoglalva, erejének, idejének legnagyobb részével. Nagyon természetes azért, hogy az áthelyezés alkalmával, csak hogy a jelenlegi tanerő megmaradjon is, vagy ezeket is el kell vinni Miskolcra s aztán Patakra választani két más bölcsészeti tanárt, vagy pedig itt hagyni őket s Miskolcra be állítani, már nem két hanem 4 új jogtanárt; mert ha én a minisztériumnak vagyok, igenis megvárom, hogy egy tisztán fényűzési tekintetből hurczokodó s nagyvárosi módra fészkelődő jogakadémia, első sorban tegyen eleget a tanügy érdekében tett újabb szervezkedés kívánalmainak; annyival is inkább, mert a jelenlegi szám mellett, a mostani jogtanár urak, valóságos áldozatot tesznek; közülök némelyiknek ezermesternek kell lennie, oly sok féle, egymástól elütő jogi tantárgyakat adván elő, hogy azokkal megbirni, majdnem lehetetlen. Gondoljuk most már meg azt, hogy miután az áthelyezés által, a jogtanárok, oly kedvezményektől fosztatnak meg, (főiskolai előnyös lakok) melyeket Miskolc nem adhat, jelenlegi fizetésüket legalább is 1600—1800 forintba kellend emelni; közülök egynek igazgatói díjat fizetni; egy nélkülözhetlen, legalább is 1000 frtos questurafele hivatalt tartani, kérdem: hogy telik ki abból a Patakról oda megküldött 11,000 forintból ez a 20,000 frtnyi összeg?... Es ezzel még koránt sincs ám vége a kontónak. Én nem tudok képzelni egy tudományos intézeti ágat, könyvtár, stipendiumok, a szorgalmat, a magánképzést előmozdító pályadíjak nélkül; mert már olyan herostráteszi dulást, talán még Kun Pál és Miskolc sem fognak kívánni, hogy a pataki könyvtár egy részét is pakoljuk ládába s küldjük el az „exponált organumnak“, vagy hogy a miskolczi tanulóknak a pataki főiskola adjon ösztöndíjat. Számítsunk azért egy szükséges szakkönyvtár lassankénti előteremtéséhez csak 2 ezer frt tőkét; két 30 frtos pályadíj alapjául 1000 forintot, 20 szegény, jótanuló stipendiumául 30 forintot véve egyre, 10,000 frtot; megint kérdem: honnan kerül ez ki? A Kun Pál által felszámított tandíjból? Az a papiroson ott álló 150—200 tanítvány illusióinak igen jól veszi ki magát; de a valóságban sohasem fog előállani ha másért nem, már csak azért is, mert az a Miskolcra átköltöztetett, convictustól, alumnumtól megfosztott szegény pataki jogász nem fogja ám birni fizetni a 30 forintba számított tandíjt s keres magának kevéssé uri, de melegebb szívű atyát — például a nem messze eső Debreczent, mely városi életet és kenyeret is ad.

Dehát ott van Miskolcznak, különösen a miskolczi ref. egyháznak áldozatkészsége! Birja az! Hiszen ha úgy volna?!... Én Miskolcztól minden jót felteszek; de hát erején felül ő sem tehet; neki most akarnia is lehetetlen. Talán nem követek el indiscretiót, ha egy körülményt felemlitek. Elöttem fekszik egy ily című könyv: „A miskolczi helv. hitv. ref. egyház év könyve. S.-Patak 1873.“ s abban a 11-ik lapban azt látom, hogy a ref. egyház adóssága 21,805 frt 43 kr. Ennek fedezésére igaz, hogy ugyanott 24,073 frt 86 kr. van kimutatva, de hát jegyezzük meg jól: „az egyház tagjainál, egyházbér czimen kintlévő hátrálékban.“ Attól félek, hogy azoknak az egyház tagoknak, akik így vannak terhelve a d o s s á g g a l, nem igen magasra csapkodhatik fel buzgóságuk lángja; különösen akkor, mikor első sorban épen ott van gyanúsiuma melyben a tanároknak például csak annyi fizetést sem képes adni mint Patak s mikor, ha telik kötelessége ide fordítania erejét. Hogy pedig a várostól mit le-

het várni, erre magának a „Miskolc“ igen tisztelt szerkesztőjének őszinte nyilatkozatából is vonhatunk következtetést, midőn lapja 12. számának egy helyén azt mondja: „a város a liceumhoz egy zsindeley szöveget sem ad évenként, sőt századok óta.“ Ez a város, mint sejtem, nem igen fog kapkodni „a cultur eszközök legújabbán neki kínált nemén“ s bármint ajánlja is neki a „Debreczen“ szerkesztője, lapja 27 számában, hogy „verje a vasat, míg meleg, t. i. a májusi gyűlésig“, nem igen fogja azt tenni; mert tudja, hogy a szétpergő sziporka gyakran megégeti a kovács kezét, lyukkassá teszi zsebét.

Ime, ez a Kun Pál tisztársam indítványa lényegében, j ó z a n u l megítélve, ilyen szappanbuborékot fúvna azok, kik vele lármát csinálnak, s jól teszik, ha már most alá tartják kezüket, hogy reá hullván az, meggyőződjenek arról, hogy a mi sokszor a szemnek tetszetős, nem egyéb, mint egy csep zavaros szappan-lé!

Még csak egyet! Ha eljönne is az idő, a mit egyébiránt nem hiszek, hogy Patak teljesen alkalmatlanná vállanék a főiskola helyiségeül, minden, a magyar nemzetiség ügye iránt őszintén érdeklődő hazafi előtt, ez az igazi jelszó: f e l e v é d b á s t y á v a l a m e d d i g c s a k l e h e t, é s z a k f e l é! A pataki főiskolának az hagyományos küldetése és egyuttal történelmi érdeme hogy gátja a panszlavizmusnak és vele járó csapásoknak. Ti ifju tytánok! Hagyjatok fel azért annak döngetésével és a délről jelentkező kalmaroknak való kínálgatásával.

MITROVICS GYULA.

(Vége.)

A zemplénmegyei legtöbb adót fizető bizottsági tagok névsora 1877. évre.

Sorsz.	N é v	Lakhely
	Andrássy Aladár gróf	Velejte
	Andrássy Dienes gróf	Monok
	Andrássy Gyula gróf	Terebes
	Andrássy Manó gróf	Parnó
5	Antalfy János	Sárospatak
	Azary Mihály	Tokaj
	Bayer Károly	Nagymihály
	Bajusz József	S.-a.-Ujhely
10	Balassa István báró	A.-Hrabóc
	Barkóczy Mihály báró	Kassa
	Barthos Tivadar	Kassa
	Baruch Armin	Volya
	Batta Pál	Mihályi
15	Batta Zsigmond	Czéke
	Benczur Emil	Mogyoróska
	Benedek Pál	Tokaj
	Berczik János	N.-Géres
	Bernáth Dániel	Málca
	Bernáth László	M.-Jesztreb
20	Bernáth Menyhért	Gálszécs
	Besseney Bertalan	Miglész
	Besseney János	Miglész
	Besseney István	Kolbása
	Bodáky Bertalan	Bodzás-Ujlak
25	Bombelles Lajos gróf	Girincs
	Benczur Ába	Csicsóka
	Bódogh Károly	Sárospatak
	Boronkay Károly	Czéke
30	Boronyay László	Pelejte
	Bujanovics Frigyes	T.-Izsép
	Burger Adolf	S.-a.-Ujhely
	Burger Jónás	S.-a.-Ujhely
	Bydeskúthy Mihály	Cselej
35	Cseley Antal	Cselej
	Cseley Ágoston	Homonna
	Cseley János	Cselej
	Csiszár Gábor	S.-a.-Ujhely
	Csiszár István	Varannó
	Czibur András	Varannó
40	Czibur Bertalan	Nagymihály
	Csuka Ödön	S.-a.-Ujhely
	Deutsch Hersko	S.-a.-Ujhely
	Dercsényi Kálmán	Homonna
	Dessevffy Sándor	Sárospatak
45	Diénes István	K.-Azar
	Diószeghy János	S.-a.-Ujhely
	Dobránszky Adolf	Csertész
	Dókay József	S.-a.-Ujhely
	Dombay Kálmán	Szentes
50	Duch János	Jankócz
	Edelstein Miksa	Csebb
	Edelstein Armin	Lazonny
	Ehrenheim Ferencz	Vidrány
	Engländer Adolf	Sz.-Keresztur
55	Erényi Jakab	S.-a.-Ujhely
	Évva András	S.-a.-Ujhely
	Farkas Lajos id.	S.-a.-Ujhely
	Fáy Ferencz	Zombor
	Fáy János	Gesztely
60	Feldheim Ignác	Bekecs
	Fischer Ágoston báró	Gálszécs
	Fortmayer Ferdinand	Tolcsva
	Freund Vilmos	Mád
	Füzesséry Bertalan	Füzessér
65	Fekete József	S.-a.-Ujhely
	Füzesséry Gyula	Sztropkó
	Füzesséry Sándor	S.-a.-Ujhely
	Füzesséry Tamás	Füzessér
70	Gedeon János	Tarczal
	Galgóczy Károly	Sárospatak
	Gansler Alajos	S.-a.-Ujhely
	Geöcze Bertalan	Bacska
	Glück József	Terebes
	Gógh Antal	Liszka
75	Goldblatt Farkas	Sárospatak
	Gomba Mihály	L.-Bénye
	Görgey Pál	Velejte
	Gräffy József	Megyaszó
	Grosz Sámuel	Tolcsva
80	Gruszcinszky Mihály	A.-Olsva
	Guttman Fábán	H.-Németi
	Guttman Izrael	B.-Szerdahely
	Hadik Béla gróf	Tavarna
	Harkányi Károly	Ujvilág
85	Hartstein Bernát	Szomotor
	Hegedüs László	Sárospatak
	Hericz Ferencz	Lasztócz
	Hericz Márton	S.-a.-Ujhely
	Hlavathy János	S.-a.-Ujhely
90	Holländer Bertalan	Kak
	Hornyay Ferencz	S.-a.-Ujhely
	Horváth Endre	S.-a.-Ujhely
	Horváth Mihály	S.-a.-Ujhely
	Horváth Pál	S.-a.-Ujhely
95	Horváth Zsigmond	K.-Ujlak
	Jeney József	L.-Bénye
	Józsika János báró	Szomotor
	Juhász Lajos	M.-Izsép
	Kazinczy Arthur	Berettó
100	Kazinczy István	Berettó
	Kazinczy János	Berettó
	Kádas István	K.-Dobsza
	Kákos Endre	H.-Németi
105	Kálniczky Károly	S.-a.-Ujhely
	Kelemen Antal	L.-Bénye
	Kellner Kálmán	S.-a.-Ujhely
	Kellner József	S.-a.-Ujhely
	Kornstein Ignác	S.-a.-Ujhely
	Klobusiczky László	Ág.-Csernő
110	Knezsek Ferencz	Kövesd
	Kolener József	S.-a.-Ujhely
	Kóczán Miklós	Gesztely
	Koós Károly	S.-a.-Ujhely
	Kossuth Mihály	Szalók
115	Kossuth Pál	B.-Szögh
	Krausz Náthán	S.-a.-Ujhely
	Krizsanovszky József	N.-Tárkány
	Kromcsák János	Gesztely
	Kulin Gyula	Hegy
120	Kulin Ödön	S.-a.-Ujhely
	Kun Frigyes	S.-a.-Ujhely
	Lehoczky Elek	Bánócz
	Lácza Elek	S.-a.-Ujhely
	Lehoczky Mihály	S.-a.-Ujhely
125	Lengyel Endre	Sárospatak
	Liszy Ede	S.-a.-Ujhely
	Lónyay Gábor	Deregyő
	Lónyay Ödön	B.-Olaszi
130	Lőherer Andor	N.-Géres
	Lőherer Lőrincz	N.-Géres
	Lóvy Adolf	S.-a.-Ujhely
	Luzsenszky Géza báró	Sz.-Keresztur
	Magdszár Imre	S.-a.-Ujhely
	Magyarváry András	Battány
135	Malcher Ágoston	Bacska
	Malonyay Ferencz	A.-Hrabóc
	Markovics Illés	Lasztomér
	Matyasovszky Boldizsár	Tolcsva
	Meczner Rudolf	Sárospatak
140	Meczner Béla	Rad
	Mészáros József	N.-Géres
	Mezey Ferencz	Tálya
	Mezőssy Menyhért	S.-a.-Ujhely
	Milko Alajos	Nagymihály
145	Molnár István	Budapest
	Molnár József	Gálszécs
	Molnár Pál	Berezék
	Mudrony András	Szegi-Long
	Moskovics Mór	Körtvélyes
150	Mudrány Sándor	Gesztely

	Muravszky Károly	Homonna
	Miladinovics Tivadar	Nagymihály
	Nagy Gyula	Hegy
	Nagy Ignác	Tolesva
155	Nagy László	Mád
	Naméyi Antal	Nagymihály
	Neilreich József	Mád
	Nemessányi István	Gálszécs
	Nemthy József	Kohány
160	Nemthy Ödön ifj.	K.-Ruszka
	Németh László	Sárospatak
	Nyeviczkey József	Budapest
	Nyomarkay József	S.-a.-Ujhely
	Nyomarkay Károly	S.-a.-Ujhely
165	Obláth Mór	Gálszécs
	Oláh Gyula	T.-Bisztra
	Oláh István	Málca
	Orosz Sándor	B.-Szerdahely
	Palánkay István	Garany
170	Pauliczky Ferencz	K.-Helmec
	Payzsoss János	Mihalyi
	Pápay István	Homonna
	Pásztor István	Bacska
	Pekáry József	Kohány
175	Piller István	Terebes
	Pilis Ferdinánd	K.-Rozvágy
	Pintér Ferencz	S.-a.-Ujhely
	Policzer Adolf	Gálszécs
	Potoczky Imre	Berzék
180	Prámer Alajos	Tolcsva
	Puchlin János	L.-Bénye
	Püspöky Imre	Barancs
	Pollák Sámuel	Nagymihály
	Péchy Ádám	Szacsúr
185	Péchy Gusztáv	Szacsúr
	Radványi Károly	Tokaj
	Rácz Bertalan	S.-a.-Ujhely
	Reikhard Izsák	S.-a.-Ujhely
	Reviczky Ágoston	Nagymihály
190	Reviczky György	Bánóc
	Reviczky Imre	Bánóc
	Rieder Engelbert	S.-a.-Ujhely
	Román János	Tokaj
	Rónay Károly	K. Hosszmező
195	Róth Bernát	S.-a.-Ujhely
	Rothmüller Lipót	Mád
	Rose József	S.-a.-Ujhely
	Rónay Albert	A.-Hrabóc
	Schieder János	Buttka
200	Schön Vilmos	S.-a.-Ujhely
	Schönbergi Uttz Ábrahám	Kelcse
	Schwarz Bernáth	S.-a.-Ujhely
	Schwarz Izsák	Gálszécs
	Schwarz Pinkesz	Kozma
205	Scholz Mihály	E.-Bénye
	Sisáry Gyula	Kak
	Sennyey Lajos báró	Páczin
	Sennyei Pál báró	Bély
	Somogyi József	Mád
210	Spielenberg Gábor	S.-a.-Ujhely
	Sponer Tivadar	Tarcal
	Stenczel Dániel	S.-a.-Ujhely
	Stern Miksa	T.-Lucz
	Stern Manó	Szerencs
215	Stépan Mihály	S.-a.-Ujhely
	Stépan Sándor	Málca
	Stépan Vincze	Málca
	Strausz Dávid	Gálszécs
	Szabó József	Tálya
220	Szabó Zsigmond	Kohány
	Szakács János	Sárospatak
	Szakácsy József	S.-a.-Ujhely
	Szányi Gyula	Gesztely
225	Széchényi Károly	Bánóc
	Szeghy Gyula	S.-a.-Ujhely
	Szemere Géza	Lasztomér
	Szemere Gyula	Lasztomér
	Szemere László	Luskócz
	Szemere Lajos	Azar
230	Szemere Miklós	Lasztóc
	Szemere István	Berzék
	Szenczy László	Zombor
	Szentiványi László	Málca
	Szentléleki Géza	Nagymihály
235	Szép Gedeon	B.-Szerdahely
	Szerdahelyi István	Ág.-Csernő
	Szirák Gyula	A.-Bereczki
	Szirmay György gróf	Tarcal
240	Szirmay József	Pazdics
	Szirmay Ödön	E.-Bénye
	Szirmay Pál	Udva
	Szirmay Vincze gróf	Szerencs
	Szirmay Tamás	Nátafalva
245	Szürkay Ágoston	Homonna
	Szuresányi János	Véke
	Szögyény Imre	M.-Krucsó
	Szölényi József	Miglész
	Stern Ferencz	Kazsu
	Szöllösy Bernáth	S.-a.-Ujhely
250	Sztaniek Jenő	Dobra

	Sztankóczy Pál	Pelejte
	Sztáray János gróf	Sztára
	Sztáray Tivadar gróf	Domása
	Sztáray Viktor	Sztára
255	Szepessy Béla	Miskolcz
	Táray László	Gesztely
	Teitelbaum Vilmos	Agyagos
	Teich Zsigmond	S.-a.-Ujhely
	Tóth Ferencz	Kolbása
260	Tóth Sámuel	Tokaj
	Török László gróf	Kázmér
	Török Sándor	Mád
	Ternyey Pál	Szerencs
	Van Dernáth István	Homonna
265	Valkó Nándor	Gálszécs
	Vay Sándor báró	Golop
	Vályi István	S.-a.-Ujhely
	Vécsey Gyula báró	Szerdahely
	Vécsey Lajos báró	Sz.-Ujfalu
270	Vécsey Sándor báró	Pusztá Bércz
	Vékey Gedeon	S.-a.-Ujhely
	Vidder Ignác	Gatály
	Vinter Bertalan	Miskolcz
	Viczmány Mór	Málca
275	Viczmány Ödön	S.-a.-Ujhely
	Viczmány Victor	Lasztóc
	Vladár Ervin	Gálszécs
	Vladár Kristóf	Kladzán
	Vladár Tamás	Majorocza
280	Weinberger Jakab	S.-a.-Ujhely
	Weisz Armin	S.-a.-Ujhely
	Windischgrätz Lajos hg.	Sárospatak
	Zábráczky Elek	Szada
	Zábráczky Miklós	Szerencs
285	Zábráczky Ottó	Szada
	Zalay István	L.-Bénye
	Zékány József	Csicva
	Zinner Mór	K.-Helmec
	Zombory Gedő	Megyaszó
290	Zsolnay D. Endre	Mocsár
	Zsolner László	Pelejte
	Zsiday József	Sárospatak

Kiadta:

Fúzy Kálmán,
aljegyző.

HETRŐL-HETRE.

(Hír és vegyes rovat.)

Sátorlaja-ujhelyi nőtlen uri emberek a böjti időszak folyamán — aminek márma csupán kalendáriumi értelme van — három piknik rendezésére társultak 25 frtos részvény mellett. A részvénytársaság a rendezés költségei, — hova a zene is tartozik — fedezésére szolgálnak, míg a konyha ellátását a nők voltak szivesek elvállalni. E multság ellen, amenyiben házas jellegűnek mutatkozik, a kevésbé rózsás anyagi viszonyok dacára sem lehet szó, de amenyiben e piknikeknél is, mint más obligát báloknál egyedül a táncra van fektetve a verbum regens, magánál a multságnál egyéb hasznat senki sem fog belőle felmutathatni. Ily szomorú időben, mondhatják: ez még a legnagyobb nyereség, s már Schakespeare tanít arra bennünket: hogy „magát lopja meg az, ki mélyen érzi a bajt, s ki a bajt meglopja, meglopja a tolvajt.“ Mindamelllett értékben igen sokat nyert volna ily összejövetel, ha annak hézagai, a fővárosi estélyek példájára, felolvasás- és zenei előadásokkal lettek volna kitöltve. Ez egyfelől az izlés nemesítésére hatott volna jótékonyan, másfelől a változatosság bélyegét hordva magán, sokkal vonzóbbá tette volna a multságot. Lehet különben: hogy ez eszme meg is fordult az illetőknél, de mert gyakorlati kivihetősége elé, könnyen megmagyarázható akadályok gördülhettek volna, jobbnak látták meg sem kísérteni. Az első piknik febr. 24-én tartott meg a megyeház termeiben, és pedig a benne részt vett elemek egyöntetűsége folytán, kedvező sikerrel. A legközelebbi márczius 10-én lesz, de vannak sokan, kik kifáradva a farsang küzdelmeiben, szeretnének benne a harmadikat látni, s a felmaradt összeget valamely jótékony célra fordítani. Így aztán a multság is és a jótékonyulásnak is elég lenne téve.

(W. J.) **A s.-a.-ujhelyi választó-kerület tanítóegyletének** alapszabályai a kiküldött három tagu bizottság által már kidolgoztattak, s még a mult januáriushó 12-ik napján S.-a.-Ujhelyben tartott közgyűlés alkalmával fololvastattak, elfogadtattak és megerősítés végett a nm. vallás- és közoktatásügyi m. kir. minisztériumhoz — a zemplénmegyei kir. tanfelügyelőség útján — e napokban már fel

is terjesztettek. E helyütt — nézetem szerint — nem lesz fölösleges megjegyezni, hogy mivel e megyében ily czelu egyetek már léteznek, ezen egyet nem az egész Zemplénmegyére terjeszkedik ki, — mint becses lapja valamely számában említve volt, — hanem csupán mint czime is mutatja — e választó-kerület területén alakult meg. Ami pedig tagjait illeti, rendes tagjai lehet az egyetnek minden e választó-kerület területén működő tanító és nevelő vallás és nem külömbőség nélkül.

Dr. Löherer Lőrincz, kiváló fiatal tehetség az orvosi téren, különösen jeles műtő, — városukban telepedett meg. A nevezett orvossal nem csupán az egészségügy nyert, de nyert társadalmunk is, minélfogva kétszeresen üdvözöljük őt körünkben s kívánjuk: hogy sokoldalú ismereteit sokáig és üdvösen értékesítse városunkban.

Véletlen szerencse. Szerencsről írják lapunknak: A mult hó derekán egy tisztességes kinézésű uriember köszöntött be egy zombori telkes gazdához, s azon kérelemmel fordult hozzá, miszerint „sziveskednék ez a pár óra mulva erre hajtandó 50 db. marhának éjszakára való elhelyezése végett — erre nézve alkalmas hely szerzésével — segítséget nyújtani.“ A vendégszerető házigazda szívesen fogadván, különben nem várt vendéget, — egész készséggel felajánlta szolgálatát, remélvén, hogy fáradságáért illő jutalmát fogja venni. Kis idő multával a kérelem teljesedésbe ment. Az illető helytulajdonosa azonban a helyiség felhasználásáért esedékes összeg felének azonnali kifizetését sürgetvén, mit is az ismeretlen egyén — kölcsönkérve előzékeny házigazdájától; mivel ugymond: pénzkészlete a pár óra mulva megérkezendő segédjénél van, rögtön ki is fizetett. — Alkonyatfelé járt már az idő; azonban sem a pénzzel ellátott segéd, sem pedig az 50 db. marha meg nem érkezett. Az ismeretlen e feletti szinlet lelkinyughatatlansága s sajnálatot gerjesztő alakoskodása olyannyira számolomra ébreszté a jöleki falusi egyszerűséget, hogy váratlan vendégét az éj sötétsége s az idő kellemetlensége következtében — megkínálá éjjeli szállással is, — mit nevezett rendkívül szivesen fogadott. — Reggel a házigazda üdvözölni akarván már a l. nevében ismert jó barátját, — azon szobába ment, honnan szívesen „jóéjszakát“ kívánva — este eltávozott. Ott azonban nem talált senkit! A jóbarát csak hült helyét hagyá. A tény-körülmény gyanút ébresztvén benne, ugyanazért feltörve talált pénzzsekrenyéhez lépett, melyből 325 frtot tevő készpénznek eltolva lása kitűnt. Az ügyet azonnal feljeleníti az illetékes hasóságához. Másnap a miskolczi vásárra lévén menendő, reggelijének elköltése czéljából betért egy ottani kávéházba, hol is egyről másról beszélgetve, részletebb szöbeszédbe ereszkedett egy elegans kinézésű uriemberrel, nem említvén azonban hazulról való odamenetelének okát. A kölcsönös sympathia fokként érlelődött, elannyira, hogy a zombori „házigazda“ meghivatott ebédre a nevezett miskolczi uriember által. Amint belétek a szobába a zombori telkesgazda egy az ablaknál ülő, tisztességes kinézésű, középkort már elhaladott egyéniségben felismeré azonnal azon egyént, ki őt pár nappal ezelőtt oly szives volt megtisztelni, kezesvesen keresett pénzcsekjét tőle elidegenítettvén. Azon egyén pedig, kinek megismerése folytán sikerült a tett elkövetőjét kipuhatolnia — nem volt más, mint a tett elkövetőjének — tulajdon fia. A tettes jelenleg Szerencsen van elzárva, s ellene a vizsgálat már megindított.

A következő gyászjelentést vettük: **Kolos Barna** és neje **Oláh Mária** s gyermekei: **Kolos Gyula** és neje **Diószegi Ida**; s gyermekei: **Kolos Manó** és neje **Karossa Anna** s gyermekei; ugy nem különben testvérei s számos rokonai nevében is fájdalomtól megtört szívvel tudatják felejtetlen jó anyá, napa illetőleg nagy anyá, néhai özv. **Kolos Jánosné** szül. **Zákó Annának** folyó évi február hó 27-én. 54 évében történt csendes elhunytát. Az Urban boldogultnak földmaradványa folyó évi február hó 28-án d. u. 3 óraker fognak a görögnyelű egyesült szertartás szerint a családi sirboltba öröknyugalomra tetetni. Mely gyász szertartásra rokonaink barátaink és az elhunytak ösmerősei bánatos szívvel meghivatnak. Tokaj, 1877. február hó 27-én. Béke hamvaira!

A „Magyarország és Nagyvilág“ 8. száma következő érdekes tartalommal jelent meg. Szöveg: **Hayes B. Rotheiford.** Utolsó estém itthon. **Költ.** (Kecskeméti Ferencz.) — A sebesült. (F. J.) — (Eltévesztett utak. Regény. (Vértesi Arnold.) (VII. folyt.) — Egy asszony-diplomata. (Naményi Ambrus.) — Galaczi vásár. — A hold-imádók. — Törös hátrvár Erdélyben. — A csodák világa Keleten. — Nem kérem én. **Költ.** (Déry L. Gyula.) — Ég és föld között. (F. J.) — A fehér kalap. — Fővárosi tárczalevél: A mézes hetek első napjaiban. (Porzó.)

— Színházak. (á. e. és Nemo.) — Egy boldogtalan története. (Jack.) Regény. (Daudet Alfonz.) (VII. folyt. — Különfélék. — Sakkfeladvány. — Képrejtvény. — Szerkesztői üzenetek. R a j z o k : Hayes B. Rotherford, az amerikai köztársaság új elnöke. — Törcs határvár Erdélyben. — Ignatieff tábornokné. — Galaczi vásár. — Ég és föld között. — A sebesült.

Táborszky és Parsch nemzeti zenemű kereskedésében megjelent és szerkesztőségünkhöz be-
küldött: „Der Kleine Postillon.“ Marsch. Ára 60
kr. és „Murmelerde Quelle“ Polkamazur. Ára 50
kr. Mindkettő ifj Farbach Fülöptől.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BORÚTH ELEMÉR.

Nyilt-posta.

K. P. Sárospatak. Meg fogjuk küldeni.
K-y. (sptk.) A kézirat egy hétig rendelkezésre áll.
Az eszme tisztázása végett szívesen nyitottunk volna törté-
nézeteknek is, azonban e czikk már át csap a tárgyilagosság
határán és személyes polemikát provokál. De azon kikötés mel-
lett, mely közléséhez fűzve volt, különben sem adhattuk volna.
Hiába! a szerkesztői jogokról nem mondhatunk le, miután a
felelősség a mi vállainkon van.

Árverési hirdetemény.

A sátoralja-ujhelyi kir. törvényszék mint
telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik,
hogy Body Szánky Victoria végrehajtatónak 1860
frt s járul. álló követelése kielégítése végett
Schwarz Dávid és neje Hell Sáli végrehajtást
szenvetettek közös tulajdonául felvett a sátoralja-
ujhelyi 788. sz. tjkönyvben 5431. (7252—54.)
7349—51. és 7358—7360 hr. sz. alatt foglalt
összesen 2840 frt becsértékű szántó föld és szó-
lókából (a sátor és a vijoka örzésben) álló ingat-
lan 1878. évi márcziushó 28-ik napján d. e. 9
órákor mint első, 1877. évi ápril hó 27-ik napján
d. e. 9 órákor mint második árverési határidőben
ezen kir. törvényszék telekkönyvi irodájában a
legtöbbet ígérőnek bírói árverés útján eladatni

fog, miről a venni szándékozók azzal értesítettek,
hogy az árverés az első határidőben csak a fent-
kitett becsáron felül, s másodikon becsáron alul
is megtartatik, s hogy bánatpénzül a becsár 10%
teendő le, s hogy a többi árverési feltételek a telek-
könyvi irodában s a végrehajtással megbízott Ujfa-
lussy Endre bírósági végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzálogos hitelezők,
kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén
vagy annak közelében laknak, felszólítanak, mi-
szerint a vételár felosztása alkalmával leendő
képviseltetésük végett a hatóság székhelyén meg-
bízottat rendeljenek, s annak nevét s lakását az
eladásig jelentsék be, mivel ellenkező esetben a
hivatalból kinevezett gondnok Kis Ödön sátoralja-
ujhelyi lakos ügyvéd által fognak képviseltetni;
végül a ptr. 433. és 466. §§-aihoz képest fehi-
vatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tu-
lajdoni vagy más igény avagy elsőbbségi jogot
érvényesíthetni vélnek, hogy igénykereseteiket
ezen hirdetemény közzétételének utolsó napjától
számítandó 15 nap alatt nyújtsák be, mivel kü-
lönben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván,
igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak
utasíttatni.

Kelt S.-a.-Ujhelyt, 1877. január hó 18.

Biringer,
kir. tvszéki jegyző.

Br. Fillenbaum,
kir. tvszéki elnök.

Hirdetemény.

Nagyméltóságú Sennyei Pál báró ur
excellentiája csörgői gazd. tisztsége részéről kö-
zhírré tétetik, miszerint a kis-bányácskai, két lisa-
tes-, egy kásaköre- és egy kendertörőre járó ma-
lom felerészben, továbbá az alsó-regmeczi hason-
szerkezetű „Vén malom“ szintén felerészben
1877-ik évi májushó 7-től három egymást követő
évre haszonbérbe adatik. A kibérlés a csörgői
tiszti irodában f. évi márcziushó 20-án délelőtti 9
órákor tartandó nyilvános árverés útján eszközöl-
tetvén: bérleni szándékozók arra 100 forintnyi
bánatpénzzel megjelenni kéretnek.

Kiss Károly,
tisztartó.

Lakás változtatás.

Alulírott tisztelettel értesítem ügyfeleimet:
miszerint ügyvédi irodámat Hunyor Sándor ur
házából ugyanazon utcán a **halpiaczon**
levő **Reichard-féle házba** tettem át

Barna Sándor,
köz- és váltó-ügyvéd.

Zene-oktatást

zongora, valamint hegedű és egyéb hangszerekben alaposan és siker mellett ad,
ó r a v a g y h a v o n k é n t

Czapek V.

karmester

(lakik pataki utcán dr. Ganzler Alajos házában).

Mint a zongora-hangolásban is kitűnően jártas, ajánlja magát a nagyérdemű
közönség becses figyelmébe.

É r t e s í t é s.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására juttatni, miszerint a helyben fűtvezán 499. sz. a. lévő
KLEIN ALFRED könyvkereskedését átvettem és azt törvényszékileg bejegyzett

KÁLLAY LAJOS

könyv-, mű-, hangjegy- és papirkereskedése

czég alatt tovább vezetendem.

A kor igényeihez képest njonnan berendezett s bővített köny-, mű-, hangjegy- és papirkereskedésemben **az irodalom
összes ágai** minden művelt nyelven lehetőleg képviselve vannak; **válogatott izlésteljes műtárgyak, hang-
jegyek a kezdettől a classikus zenéig; mindennemű író, rajzszerék és papirosok** nagyban és
kicsinyben a legjutányosabb áron kaphatók.

Nem részletezem könyvkereskedésem fennállása által n. é. közönségünk tapasztalt előnyeit, csak annyit bátorkodom ezuttal
megjegyezni, hogy mérsékelt árak, gyors és pontos kiszolgáltatás által igyekezendek szives pártfogását részemre kinyerni.

Magamat szives jó indulatába ajánlva, — maradok

Sátoralja-Ujhelyben, 1877. január hóban

kiváló tisztelettel

Kállay Lajos,
könyvárus.

Ujabb magyar és német művekből álló kölcsönkönyvtár rendeztetik.